

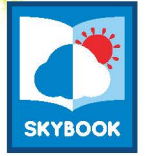

เด็กในถ้ำ ไม้ขีดไฟ

เล่าเรื่อง : สิตารินทร์ ชัยเนติเศรษฐ์
วาดภาพ : สุจินต์ บัวศรี

เด็กน้อย ไม่เจ็ดไฟ

บรรณาธิการอำนวยการ : พองเพ็ญ อาษาเทววัน
บรรณาธิการ : รุ่งโรจน์ อาษาเทววัน
กองบรรณาธิการ : รัตนา ภูมิพิทักษ์, ชูติรัตน์ แบนพยัคฆ์
ธัมม ศิริพรหมรินทร์, เขียวรัตน์ ณาโนภาส
เล่าเรื่อง : สิตารินทร์ เขียวตันติเศรษฐ์
วาดภาพ : สุจินต์ บัวศรี
ออกแบบปก : สุจินต์ บัวศรี, อัมรินทร์ เดชณรงค์
ศรินทร์พย ใจปทุม
คอมพิวเตอร์กราฟิก : กรองวุฒิ ตระกูลพันธ์
พิสูจน์อักษร : สิริพรรณ โพธิ์ศรีสุข

S7901-40-03-14

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย
บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

28, 30, 32 ซอยรังสิต-ปทุมธานี 16 ซอย 7
ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์ 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร 0-2567-5105

e-mail : sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

A night scene with a city skyline in the background, featuring several buildings with lit windows. In the foreground, a street lamp with a yellow glow hangs from a dark, leafy branch. The ground is covered in a layer of snow, and the overall atmosphere is quiet and wintry.

ในคืนสุดท้ายของฤดูใบไม้ร่วง ท่ามกลางอากาศที่หนาวเหน็บ
และหิมะที่โปรยปรายลงมา มี**เด็กหญิงตัวน้อย ๆ** คนหนึ่ง กำลัง
เดินอยู่บนถนนที่ปกคลุมด้วยหิมะขาวโพลน

เด็กหญิง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ค่อนข้างสกปรกและขาดวิ่น
เกือบทั้งตัว บนศีรษะของเธอมีแต่ความว่างเปล่า เผยให้เห็นผม
ที่ค่อนข้างหยิก และเริ่มรกรูปร่าง ค่อยมองลงไปที่เท้าชนให้รู้สึกเวทนา
ยิ่งนัก รองเท้าของเธอ**มันช่างดูเก่าคร่ำคร่า มีรูพรุนมากมาย**
และยังหลวมเสียจนเธอต้องคอยระวังทุกครั้งที่กำลังเดิน

ถึงกระนั้น **เด็กหญิง** ไม่ได้รู้สึกอับอายเลยสักนิด ตรงกันข้าม
เธอกลับภาคภูมิใจ เฝ้ารอทุก ๆ ครั้งที่เธอสวมใส่ก็จะหวนนึกถึงแม่
ของเธอ ที่จากไปอย่างไม่มีวันกลับ

เด็กน้อยผู้น่าสงสาร เธอมีอาชีพขาย ไม้ขีดไฟ
ในทุก ๆ คืนวัน แม้แต่ในค่ำคืนนี้ก็เช่นกัน

“เก๊ก เก๊ก เก๊ก เก๊ก”

เสียงรถม้าดังโกล้เข้ามา เด็กน้อยมัวแต่เห็นรีหันขว้าง ไม่ทัน
ระวังตัว รถม้าก็วิ่งเฉี่ยวชนจนเธอล้มลงกลิ้งกับพื้นถนน
ไม้ขีดไฟร่วงหล่นกระจัดกระจาย

เด็กน้อยเปรยขึ้นขณะน้ำตาคลอ बै

“ติษะ... ที่ยังเหลืออยู่บ้าง ไม่เช่นนั้นเราคง
ไม่กล้ากลับบ้าน”

เด็กน้อยพยายามพยุงตัวลุกขึ้นยืนอย่างทุลักทุเล
พลัน! รู้สึกเย็น ๆ ที่ฝ่าเท้า เธอจึงก้มลงมองก็พบแต่
ความว่างเปล่า เธอจึงทำใจและเหวี่ยงหายไป

“เป็นเพราะเจ้ารถม้ามันนั่นแหละ ฏ”
เธอจึงก็ขึ้นได้และประทับอยู่ในลำคอ

“เฮ้อ!!!” นี่นะเหรอดีนสุดท้ายของปี”

เด็กน้อยยืนถอนหายใจอย่างแรง แล้วก้าวเดินต่อไป
ด้วยเท้าอันเปล่าเปลือย ที่เริ่มบวมแดงคล้ำ จ้ำไปหมด เธอ
รู้สึกเจ็บปวดเหลือเกิน เด็กน้อยหวนคิดถึงคุณยาย
ผู้เป็นที่รักขึ้นมา

“ยายจ๋า... ยายอยู่ที่ไหน” หनुคิดถึงยาย
เหลือเกิน”

เธอพร่ำพรอรรณา น้ำตาไหลอาบแก้ม

“ฮือ ฮี ฮี”

เด็กน้อยรำพึงรำพันอยู่ไม่นาน เมื่อตั้งสติได้ก็ยกมือ
น้อย ๆ ปาดน้ำตา แล้วพูดกับตัวเองอย่างเข้มแข็งว่า
“อ้ออ้อไม่ได้ไหนะ เรามีหน้าที่ต้องขายไม้จืดไฟ”
เมื่อคิดได้ดังนั้น เด็กน้อยก็เริ่มตะโกนขายไม้จืดไฟ
ต่อไป
“ไม้จืดไฟค่ะ ไม้จืดไฟค่ะ” หูขายไม้แว่งณะคะ
ไม้จืดไฟค่ะ”

เด็กน้อยปีตะโกนขาย**ไม้ขีดไฟ**ไปตลอดทาง แต่ไม่มีใครหันมาสนใจซื้อ**ไม้ขีดไฟ**จากเธอเลยแม้แต่นคนเดียว

ทันใดนั้น เด็กน้อยก็เห็น**แม่ลูกคู่หนึ่ง** ทำทางของผู้เป็นแม่ช่างดูอ่อนโยนและมีเมตตา เธอจึงเริ่มมีความหวังขึ้นมา เด็กน้อยปีเดินเข้าไปหาพร้อมกับพูดว่า

“คุณป้าๆ.. คุณป้าช่วยซื้อไม้ขีดไฟ**ได้ไหมคะ”**

ผู้เป็นแม่ของเต๋ิกงอียด้วยความ
สงสาร จึงตอบกลับไปด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน
“ปอโกะโกะที่จะหุง ข้าวไม้ขีดไฟ
แล้วจ้ะ”

จากนั้นก็เดินจากไป ปลอ่ยให้
เต๋ิกงอียยืนอยู่เพียงลำพังท่ามกลาง
ความหนาวเย็นและหิมะที่ยังไปรยปราย
ลงมา

ในคืนสุดท้ายของปี

ท่ามกลางอากาศที่หนาวเหน็บ หิมะโปรยปราย

เด็กหญิงตัวน้อย ๆ กำลังเดินเร่ขาย **ไม้ขีดไฟ**

แต่ถูกรถม้าเขียวชนจนรองเท้ากระเด็นหาย

ไม้ขีดไฟ ตกกระจัดกระจายลงกับพื้น

แต่ต้องอดทนก้าวเดินต่อด้วยเท้าที่เปล่าเปลือย

บนถนนที่ปกคลุมด้วย หิมะขาวโพลน

เท่านั้น ๆ **บวมแดงคล้ำ** เข้าไปหมด

เด็กน้อย เจ็บระบมจนต้องเข้าไปหลบที่ซอกตึกเล็ก ๆ นั้น

แล้วจุด **ไม้ขีดไฟ** เพื่อรับไออุ่น

จู่...จู่ เธอก็เห็นความมหัศจรรย์ท่ามกลางเปลวไฟ

เด็กน้อย จังจตุ **ไม้ขีดไฟ**

ก้านแล้ว ก้านเล่า

มาช่วยเป็นกำลังใจให้

๑๑ **เด็กน้อย ไม้ขีดไฟ** ๑๑

ก่อนที่จะ **เปลวไฟ** จะมอดดับลง

หมวดนิทานสำหรับเด็ก
(เทพนิยายนานาชาติ)
เด็กน้อยไม้ขีดไฟ

ISBN : 978-616-213-517-0

9 786162 135170

ราคา 89 บาท